

SENTINȚA CIVILA NR..... Ședința publică din07.2011

PREȘEDINTE : ... GREFIER:

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul X împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice Arad - Activitatea de inspecție fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocat în reprezentarea reclamantului și consilier juridic în reprezentarea pârâtelor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul-de ședință după are reprezentantul reclamantului arată că deși a solicitat interogatoriul pârâtei, renunță la această cerere urmare a împrerjurării că aceasta și-a exprimat punctul de vedere asupra aspectelor ce interesau.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, instanța constată cauz " de

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii pentru motivele judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Mai precizează că pârâta a făcut o suprapunere între rezidența reclãmantului și rezidența sa fiscală.

Reprezentanta pârâtelor solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru motivele arătate în întâmpinarea și notele de ședință depuse la dosar.

C U R T E A

Asupra acțiunii de contencios administrativ de față, constată: Prin acțiune reclamantul x a chemat în judecată pe pârâtele Administrația Finanțelor Publice Arad - Activitatea de inspecție fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad solicitând să se anuleze decizia de impunere fiscală nr./05.07.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad în baza Raportului de inspecție fiscală nr./05.07.2010 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Arad - Administrația Finanțelor Publice Arad; anularea Deciziei de impunere nr./06.07.2010 emisă de Activitatea de inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad în baza Raportului de inspecție, fiscală nr./06.07.2010 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Arad - Administrația Finanțelor Publice Arad și anularea Deciziei nr./30.09.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, cu cheltuieli de judecată.

În motivare reclamantul susține că Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad a respins contestațiile sale împotriva Deciziilor de impunere nr./05.07.2010 și/06.07.2010 emise de AIF din cadrul DGFP Arad deoarece a apreciat că nu are calitatea de debitor al obligației fiscale contestate și, ca atare, nu are calitatea să o conteste.

Însă, contestația sa s-a întemeiat pe dispozițiile art. 205 Cod pr. Fiscală, care prevede că este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. Cu alte cuvinte, art. 205 nu limitează dreptul de a formula contestație împotriva unui act administrativ fiscal la debitorul obligației de plată a creanței-fiscale, așa cum consideră organul de control și organul de soluționare a contestației.

Reclamantul consideră că astfel, cum rezultă din art. 205 Cod pr. Fiscală, este suficient să dovedească o lezare a dreptului său pentru a justifica calitatea de persoană îndreptățită la contestarea deciziilor de impunere. În speță, arată că i-au fost lezate drepturile patrimoniale, deoarece impozitul stabilit de organul de control a determinat diminuarea sumei pe care trebuia să o încaseze de la cesionarii TI GmbH și TF S.R.L.. cu titlu de preț, în baza contractelor de cesiune.

Mai precis, prin contractul de cesiune de părți sociale încheiat cu societatea TI GmbH Germania, autentificat sub nr. /24.02.2009 de notar public din, jud. Arad, a înstrăinat ... părți sociale deținute la S.C. TC S.R.L. Pecica cu prețul de ,..... lei. De asemenea, prin contractul de cesiune de părți sociale încheiat cu societatea TF S.R.L. România, autentificat sub nr. /24.02.2009 de notar public din Semeș. jud. Arad, a înstrăinat parte socială deținută la S.C. TC S.R.L. Pecica cu prețul de lei.

La data de 24.02.2009 arată că a încheiat Convenția și actul adițional la contractul de cesiune de părți sociale autentificat sub nr. /24.02.2009, autentificată de Notar Public ... sub nr. /24.02.2009, prin care s-a majorat prețul cu suma de euro.

Din aceste contracte rezultă că impozitul pe venitul pe care l-a realizat, în calitate de cedent este inclus în preț. deoarece la art. 5 se menționează că fiecare parte „își plătește propriile impozite și taxe”. Mai mult, art. 1 din Convenția-act adițional menționează în mod expres că cedentul, va încasa suplimentul de preț, "mai puțin impozitul cu reținere la sursă pe cesiunea de părți sociale mai sus enunțată (realizată prin contractul de cesiune de părți sociale autentificat sub nr. /24.02.2009 de notarul public - pct. 2 din Preambul)". În concluzie, reclamantul arată că impunerea îl viza în mod direct.

Această clauză este în acord cu art. 67 din Codul fiscal, care reglementează plata impozitului sub titlul "Reținerea impozitului din veniturile din investiții" de către plătitorul venitului. La alin. 3 se menționează că "Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât, cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel...: b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților "sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului."

Chiar dacă potrivit art. 67 din CODUL fiscal obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorului venitului, adică cesionarului (în speță **TI GmbH Germania** și **TF S.R.L. România**); subiect al impozitului pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra părților sociale este reclamantul, deoarece acest impozit este plătit din pătrimoniul său (suplimentul de preț stabilit în actul adițional la contractul de cesiune de părți sociale) cu consecința diminuării prețului pe care l-a încasat. De altfel, impozitul stabilit de organul de control a fost plătit de cesionar din restul de preț pe care mai trebuia să îl încaseze de la cesionar.

Ca atare, interesul și dreptul reclamantului în contestarea impozitului stabilit de organul de inspecție fiscală este evident, astfel încât, în temeiul art. 205 C. pr. fiscală și a art. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, consideră că este îndreptățit să formuleze prezenta acțiune, chiar dacă deciziile de impunere nu au fost emise pe numele său.

Reclamantul arată că nu este subiect al impozitului pe teritoriul României, iar cesionarul nu avea obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra părților sociale, conform Codului fiscal român.

Privitor la fondul cauzei se arată că prin rapoartele de inspecție fiscală susmenționate, organul de control a stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă de lei, respectiv lei, reprezentând impozit pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, la care se adaugă majorări de întârziere aferente- în sumă de ... lei, respectiv lei, sume pe care le-a contestat în întregime.

Pentru a stabili acest impozit, organul de control a reținut, ca stare de fapt că reclamantul este rezident pe teritoriul României. Însă, un comportament de bună credință și corect al organului de inspecție fiscală implică după opinia sa următoarele aspecte:

a) în primul rând, consideră că trebuia să fie informat despre inspecția fiscală efectuată, deoarece organul de control a văzut contractele de cesiune de părți sociale.

b) în al doilea rând, având în vedere că este cetățean italian, organul de control trebuia să verifice aplicabilitatea Convenției de evitare a dublei impuneri încheiată cu Republica Italiană, solicitând prezentarea certificatului de rezidență fiscală.

Reclamantul arată că este cetățean italian cu drept de reședință pe teritoriul României. Din punct de vedere al Convenției pentru evitarea dublei impuneri încheiată de România cu Republica Italiană, factorul care determină existența obligației fiscale este rezidența fiscală a persoanei în cauză (art. 4 din Convenție). Or, rezidența sa fiscală este pe teritoriul Italiei, în virtutea faptului că domiciliul său este în Italia, Matera, Contrada Venusio. Astfel cum precizează art. 4 din Convenție, noțiunea de rezident al unui stat contractant nu cuprinde persoanele care sunt impozabile într-un stat contractant numai pentru venitul pe care îl obțin din surse situate în statul menționat sau pentru averea pe care o posedă în acest stat.

În acest sens, reclamantul menționează că a solicitat și obținut dreptul de rezidență pe teritoriul României doar pentru că avea calitatea de reprezentat al societății pe parcursul derulării

proiectelor SAPARD derulate de societate și trebuia să comunice o adresă pe teritoriul României. Faptul că deține drept de rezidență pe teritoriul României în vederea executării unor obligații contractuale consideră că nu are drept consecință determinarea rezidenței sale pe teritoriul României din punct de vedere al aplicării Convenției pentru evitarea dublei impuneri (conform art. 4 din Convenție, citat).

Rezidența sa fiscală din punct de vedere al aplicării Convenției pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere și pentru prevenirea evaziunii fiscale încheiată de România cu Republica Italiană este pe teritoriul Italiei, astfel cum rezultă din certificatul de rezidență fiscală nr./2010 anexat.

Consecința faptului că este rezident al Italiei și a realizat venituri din transferul părților sociale deținute la o societate românească este aplicabilitatea Convenției pentru evitarea dublei impuneri. Reclamantul arată că îi sunt aplicabile prevederile art. 14 par. 3 din Convenție cu privire la câștigurile din capital: câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror bunuri (părților sociale - n.n.), altele decât cele menționate la paragrafele 1 și 2, sunt impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este cedentul. Cum cedentul în contractele de cesiune este reclamantul, iar rezidența sa fiscală este în Italia, câștigul din înstrăinarea părților sociale deținute la S.C. TC S.R.L. Pecica, jud. Arad este impozabil în Italia.

Convenția pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere și pentru prevenirea evaziunii fiscale încheiată de România cu Republica Italiană, în calitate de tratat internațional, primează oricăror legi interne contrare, inclusiv Codului fiscal, conform art. 31 din Legea privind tratatele nr. 590/2003.

Reclamantul concluzionează că, câștigul realizat din transferul părților sociale deținute la S.C. TC S.R.L. nu este impozabil pe teritoriul României, ci în Italia. Iar TI GmbH Germania și TF S.R.L. România nu aveau obligația să calculeze, rețină și achite pe teritoriul României, conform dispozițiilor Codului fiscal Român, impozitul stabilit de organul de control.

Referitor la majorarea capitalului social al S.C. TC S.R.L. cu suma de lei, majorare cu privire la care organul de inspecție fiscală a considerat că s-a făcut doar în scopul evitării reținerii și virării impozitului rezultat în urma vânzării părților sociale, se arată că, în lumina motivelor contestației sale, majorarea de capital social nu prezintă nici o relevanță din punct de vedere al impozitului pe venitul din transferul părților sociale.

A considerat că majorarea de capital social cu rezervele rezultate din diferența de reevaluare a terenurilor proprietatea societății este necesară pentru a mări încrederea în firmă a partenerilor, băncilor și potențialilor cumpărători. Aceasta cu atât mai mult cu cât S.C. TC S.R.L. figura cu un capital social în sumă de ... lei, când în fapt, reclamantul, în calitate de asociat al societății, a creditat societatea cu sumele necesare cumpărării terenurilor. Ca atare, a solicitat o consultanță de specialitate care să indice calea legală care trebuie urmată pentru ca situația scriptică să reflecte realitatea. Rezultatul acestei consultanțe a fost majorarea capitalului social.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat respingerea acțiunii pe excepția lipsei de interes și de calitate procesuală activă a reclamantului,

excepții respinse prin încheierea de ședință din data de2011, iar pe fondul cauzei, pârâta a cerut respingerea ca nefondată a acțiunii arătând că reclamantul a invocat prin aceasta aceleași motive de fapt și de drept ca și în contestațiile formulate, înregistrate la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr./04.08.2010, respectiv nr./04.08.2010 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./04.08.2010 și la DGFP Arad sub nr.

Învederează faptul că în speță organele de inspecție fiscală au făcut aplicațiunea art. 67 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal pe care reclamantul îl citează în adresa FN, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./13.09.2010, care dispune:

„ART. 67 (3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel: (...)

b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului. (...);”, respectiv TF SRL ROMÂNIA și respectiv TI GmbH Germania.

Așa cum s-a arătat și în cele ce preced, motivațiile reclamantului din contestațiile formulate și din adresa de completare înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad sub nr./13.09.2010, în legătură cu contractele de cesiune de părți sociale autentificate de Notar Public sub nr./24.02.2009, respectiv nr./24.02.2009 și Convenție și act adițional la contractul de cesiune de părți sociale autentificat sub nr./24.02.2009, autentificată de Notar Public Scintee Costin sub nr./24.02.2009, nu au relevanță în cauza dedusă judecării, pretenția reclamantului ca un raport de drept privat (având la bază contractele mai sus precizate, încheiate între dl. x, în calitate de cedent și TF SRL ROMÂNIA, respectiv TI GmbH Germania, în calitate de cesionar) - să fie de natură a schimba subiectele raportului juridic de drept fiscal având ca obiect impozitul pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, nu are suport legal, subiectele raportului juridic de drept fiscal fiind Ministerul Finanțelor Publice și TF SRL ROMÂNIA, respectiv Ministerul Finanțelor Publice și TI GmbH, contribuabili care au achitat în timpul inspecției fiscale datoria fiscală de natura impozitului pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare cu majorările de întârziere aferente, stabilită în sarcina lor,” pe care petentul X o contestă, fără a putea însă proba lezarea drepturilor sale de către autoritatea fiscală din România.

Potrivit art. 2 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, dispozițiile procedurale în materie fiscală, inclusiv în ceea ce privește dreptul de a formula contestație, se completează doar cu cele ale Codului de procedură civilă și, ținând seama de principiul de drept "*specialia generalibus derogant*", norma specială reprezentată de Titlul IX din Codul de procedură fiscală constituie cadrul legal special aplicabil soluționării contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale.

Pârâta mai arată că, în subsidiar, reclamantul nu demonstrează existența vreunui drept subiectiv de natura fiscală viitor și previzibil, câtă vreme titularii actelor atacate, debitorii al obligațiilor fiscale nu au înțeles să formuleze contestație și mai mult, au achitat, în timpul controlului, obligațiile fiscale stabilite prin Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. și nr. cu OP nr./06.07.2010 și OP nr./05.07.2010, între debitorii (SC TC SRL împuternicit al societății TI GmbH din Germania și SC TF SRL România) și contestator existând raporturi juridice de drept privat, în speța fiind incidente și prevederile art. 17 din, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căror:

" (1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, definite potrivit Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

(2) Contribuabilul este orice persoana fizica ori juridica sau orice alta entitate fără personalitate juridica ce datorează impozite, taxe, contribuții si alte sume bugetului general consolidat, in condițiile legii."

În materia impozitului pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, calitatea de contribuabil o are dobânditorul titlurilor de participare sau a părților sociale, respectiv TF SRL ROMÂNIA și respectiv TI GmbH Germania, conform art. 67 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care dispune:

„ART. 67 (3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin: (1) și (2) se efectuează astfel:(...)

b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului. (...);".

În consecință, arată pârâta, susținerile reclamantului de la pct. 1 „Referitor la justificarea dreptului și interesului meu în formularea contestației" din contestațiile formulate/acțiunea în contencios, respectiv faptul că „impozitul stabilit de organul de control a fost plătit de cesionar din restul de preț pe care mai trebuia să-l încasez de la cesionar", susțineri reiterate prin adresa de completare, nu prezintă relevanță în stabilirea calității procesuale a acestuia în condițiile în care rezolvarea diferendelor de natură comercială dintre părți nu este în sarcina organelor fiscale ale statului român.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale anterior citate și situația de fapt reținută, respectiv contestațiile sunt formulate de o persoană care nu are calitatea de debitor în cadrul raportului de drept material fiscal creat prin emiterea deciziilor atacate, iar între debitor și contestator nu există relații de reprezentare legală sau convențională, contestația fiind astfel formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, rezultă că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad în mod corect și legal a emis Decizia nr./30.09.2010 privind soluționarea contestațiilor formulate de dl. X împotriva Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../06.07.2010 și nr. .../05.07.2010 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, ca inadmisibilă și fiind formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, în conformitate cu prevederile art. 213 și art. 217 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, coroborate cu prevederile pct. 13 din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată: «13. instrucțiuni pentru aplicarea art. 186 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale 13.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală:" contestațiile/acțiunea în contencios fiind astfel formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, prin neîndeplinirea condițiilor procedurale prevăzute la art. 205 și art. 206 din O.G. nr. 92/2003, republicată.

În ceea ce privește jurisprudența prezentată în motivarea contestațiilor și de care face vorbire generic în acțiunea formulată intitulând-o "jurisprudența incidentă" pe care nu o anexează, deși susține acest fapt pârâta învederează că în sistemul de drept din România jurisprudența nu constituie izvor de drept.

Se arată că în Decizia nr./30.09.2010 emisă de D.G.F.P. a jud. Arad a fost analizată motivarea deciziilor pronunțate de instanțele de judecată, invocate de petent, astfel:

Decizia nr./2009 a Curții de Apel Galați și Decizia civilă nr./2010 a Curții de Apel Timișoara, nu au relevanță în cauza dedusă judecării, în condițiile în care acestea au fost pronunțate de instanțele de judecată în cauze care au avut ca subiect al raportului juridic de drept fiscal chiar titularii obligațiilor fiscale; ori, în cauza dedusă judecării, așa cum rezultă din cele ce preced, petentul Domenico Ferrulli nu a putut face dovada că este subiect al raportului juridic de drept fiscal având drept conținut datoria fiscală de natura impozitului pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare înscrisă în deciziile atacate, prin neprecizarea normei legale care-l îndreptățește să pretindă aplicarea tratamentului fiscal care reglementează în domeniul evitării dublei impunerii în materie de impozit pe venit (Convenția de evitare a dublei impunerii încheiată de România cu Republica italiană), impozitului pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare reglementat de art. 67 din Codul fiscal care stabilește ca subiect al raportului juridic de drept fiscal „dobânditorul” (SC TI GmbH din Germania și SC TF SRL România) și nu cedentul - petentul X.

Examinând acțiunea, se respinge ca nefondată, pentru că: Potrivit probelor dosarului, prin decizia de impunere nr...../6.VII.2010 pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș a stabilit obligația de a se plăti suma de lei cu titlu de impozit calculat pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, cu majorări aferente pe seama societății comerciale TI GMBH Germania, prin împuternicit S.C. TC S.R.L. și prin decizia de impunere fiscală nr...../5.VII.2010 pârâta a calculat aceeași categorie de impozit în sumă de lei cu majorări aferente pe seama societății comerciale S.C. TF S.R.L., deci titlurile obligațiilor fiscale, respectiv de contribuabile, în sensul Codului de procedură fiscală, sunt două persoane juridice.

Prin decizia nr...../30.IX.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, a fost respinsă contestația reclamantului împotriva celor două decizii de impunere, ca inadmisibilă ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, conform pct.13 din O.M.F. nr. 519/2005, reținându-se aplicarea prevederilor art. 17 și 67 din Codul de procedură fiscală, reclamantul neavând calitate de subiect al raportului juridic fiscal, născut în cadrul celor două decizii de impunere fiscală.

Potrivit art. 17 alin. 1 Cod procedură fiscală, subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale, contribuabilul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

(2) Contribuabilul este orice persoana fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii.”

Art.67 alin.1 lit.b Cod fiscal, prevede că, modul de calcul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel: b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare în cazul societăților închise și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului.”

În cauza dedusă judecării, dobânditorul titlurilor de participare sau a părților sociale au avut-o societățile comerciale TF S.R.L.- România și TI GMBH Germania, iar

reclamantul a avut calitate de cedent, așa cum rezultă din contractele de cesiune autentificate, invocate de reclamant și de asemenea din recunoașterea acestei calități, menționată în înscrisul depus la fila 41 din dosar sau din acțiune.

Art. 16 din Codul de procedură fiscală prevede, că raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile și obligațiile ce revin părților, potrivit legii, pentru îndeplinirea modalităților prevăzute pentru stabilirea, exercitarea și stingerea drepturilor și obligațiilor părților din raportul de drept fiscal.

Deci, raportul de drept procedural fiscal, respectiv cel de a contesta o impunere fiscală, atât în procedura prealabilă fiscală cât și la instanță, aparține numai unui, subiect de drept fiscal, respectiv persoanei fizice sau juridice care este titularul unei obligații fiscale, așa cum rezultă din dispozițiile legale suscitade.

Cum în speță, calitatea aceasta aparține celor două societăți comerciale pe seama cărora s-au calculat impunerile, bine a fost respinsă contestația reclamantului pe excepția lipsei sale de contribuabil, respectiv de calitate procesuală activă în procedură prealabilă și drept urmare acțiunea se respinge ca nefondată, nefiind dovedită nicio vătămare în sensul art.1 alin 1 din Legea nr.554/2004 prin emiterea de către pârâtă a actelor atacate.

Împrejurarea că reclamantul susține că prin impuneri i-au fost lezate drepturile sale patrimoniale pentru că impozitul stabilit a determinat diminuarea sumei pe care trebuia să o încaseze de la cesionarii TI GMBH și TF S.R.L. cu titlu de preț, pe baza contractelor de cesiune, nu conferă acestuia calitatea de subiect de drept în raportul de drept fiscal, problema vizând exclusiv raporturile contractuale dintre reclamant și cesionari.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul X împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice Arad - Activitatea de inspecție fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad. Cu recurs în 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședință publică,VII.2011.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.